

Oana BORȘ

Capodopera ca program

Arta de animație, complexă și aparte, are nevoie pentru a exista, de simbioza actor-materie. Din întrepătrunderea sufletului cu forma (fie ea marionetă sau simplu volum nedefinit) prind contur personaje, se exprimă sentimente, se naște o lume. Pentru privitorul adult rămâne însă o convenție, fascinantă prin structura ei. Pentru micul spectator, fidelul teatrului de păpuși, percepția este alta. El întâlnește pe scenă o realitate spre care vine, încearcă să o descopere, participă la ea, poate mai mult decât participă la realitatea ce i se întâmplă dincolo de porțile teatrului. Ea, ca și cealaltă sau celelalte, îl va marca și-l va însoți mai târziu. Teatrul de animație este, astfel, nu numai o etapă de familiarizare cu spectacolul, ci o modalitate de formare și descoperire a valorii.

Răsfoind istoria Teatrului „Țândărică”, spațiu de imagini de care se leagă amintirile multora dintre noi, se poate observa că selecția repertoriului a fost făcută sub acest semn. Din dramaturgia pentru copii și-a găsit transfigurare scenică tot ce are ea mai bun, trasându-se un arc nu numai în timp, ci și în spațiu, de la poemul persan la nordicii Andersen și Grimm, cu popas și în universul românesc. Mai mult decât atât, publicul mic, dar și mare, a luat contact cu adaptări ale unor scrieri celebre, în spectacole ce

au rămas în memoria unor generații și care își trimit ecurile până azi. Așa s-a întâmplat, de pildă, cu *Micul prinț* de Antoine de Saint-Exupéry (regia: Radu Penciulescu), cu *Cele trei neveste ale lui Don Cristobal* de Federico García Lorca (regia: Margareta Niculescu), cu *Don Quijote* de Miguel de Cervantes (regia: Ștefan Lenkisch). Ultimii ani au adus o și mai mare mobilitate în alegerea repertoriului, o mai mare desprindere de textul pentru copii. Astfel, pe scena de la „Țândărică” au apărut: *Play-Faust* de Goethe (regia: Cristian Pepino), *Violeniile lui Scapino* de Molière (regia: Felix Alexa) sau adaptări după piese shakespeariene ca *Visul unei nopți de vară* (regia: Cristian Pepino) și *Furtuna* (regia: Bogdan Drăgulescu) – ultima premieră a stagiunii.

Dacă semnul muzical este o prezență constantă în spectacolul de animație, întregind unitatea, iată că pe această scenă ființează montări în care arhitectura sonoră ia chiar locul cuvântului, iar muzica devine personaj principal. Un proiect lansat în ideea întâlnirii celor mici cu opera, într-o formă mult mai atrăgătoare și mai apropiată de percepția vârstei lor. În repertoriu: *Bastien și Bastienne* de W.A. Mozart (regia: Ion Caramitru) și *Bărbierul din Sevilla* de Gioacchino Rossini (regia: Felix Alexa) ce pune în lumină nouă o înregistrare radio cu voci celebre: Magda Ianculescu, Nicolae Herlea, Valentin Teodorian, Nicolae Secăreanu, Nicolae Gurău. Antecedente ale acostui program au mai existat, căci aici au luat viață: *Petrușka* și *Pasărea de foc* de Igor Stravinsky (regia,

Irina Niculescu), *Spărgătorul de nuci* de P.I. Ceaikovski, precum și *Cenușăreasa* de Charles Perrault cu fragmente din opera lui Gioacchino Rossini (regia: Silviu Purcărete). Este vorba, așadar, despre un program cu daruri neasemuite, program care ar trebui continuat spre beneficiul generațiilor viitoare.

